

[Første næstformand]

Forslag til lov om forbud mod dansk fiskeri af laks og havørred i det nordvestlige og det nordøstlige Atlanterhav.

(Lovforslag nr. L 230).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Arne Jensen (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod dansk fiskeri af laks og havørred i det nordvestlige og det nordøstlige Atlanterhav.

(Lovforslag nr. L 230).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og indstiller det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderne for følgende folketingsmedlemmer:

Enggaard (V),

Bjørn Elmquist (V) og

Niels Anker Kofoed (V).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Enggaard har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra d, på grund af udsendelse i offentligt hverv, hr. Bjørn Elmquist efter § 42, stk. 3, litra a, på grund af udsendelse i offentligt hverv og hr. Niels Anker Kofoed efter § 42, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles de pågældende orlov som ansøgt fra og med den 8. maj 1990, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Vi vil i løbet af formiddagen få en række korte eller længere pauser og en række afstemninger. Jeg synes derfor, der er grund til fra starten

at sige, at det vil fremme forhandlingerne, såfremt man forholder sig stilfærdigt.

Forhandling**Lizzie Lichtenberg (KF):**

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer i anledning af, at Tinget nu har vedtaget at meddele orlov til 3 medlemmer.

Hr. *Enggaard* er valgt i Århus Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds, socialrådgiver *Else Winther Andersen*.

Hr. *Bjørn Elmquist* er valgt i Nordjyllands Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds, husmoder *Bodil Trane*.

Hr. *Niels Anker Kofoed* er valgt i Bornholms Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Venstre i denne amtskreds, teknisk assistent *Annebeth Runge Svendsen*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 8. maj 1990 godkendes

1. Socialrådgiver *Else Winther Andersen*,
2. Husmoder *Bodil Trane* og
3. Teknisk assistent *Annebeth Runge Svendsen*.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlighed i EF-anliggender.

Af *Leif Hermann (SF)* m.fl.

(Fremsat 10/10 89. Første behandling 30/11 89. Betænkning 27/4 90. Ændringsforslag nr. 2 af 3/5 uden for betænkningen af Leif Hermann (SF), Ole Espersen (S), Glistrup (FP) og Duetoft (CD)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Leif Hermann (SF), Ole Espersen (S), Glistrup (FP) og Duetoft (CD).

Ændringsforslag

Af *Leif Hermann* (SF), *Ole Espersen* (S), *Glistrup* (FP) og *Duetoft* (CD):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1 i betænkningen

2) I den under nr. 1 i betænkningen foreslåede nye affattelse af teksten indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»01. Regeringens hjemlige information om vedtagelser i EF's Ministerråd forbedres, således at

- a) de faktuelle oplysninger om direktivforslag, forslag til forordninger m.m. uddybes særlig med henblik på beskrivelse af virkningerne for forbrugere og erhverv, miljø m.m., og at der
- b) efter rådsvedtagelser gives oplysninger om eventuelle ændringer og disses virkning, jf. nr. 01, litra a.«

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Når Folketinget om lidt tager stilling til ændringsforslagene, skulle vi stå med et forslag, som i meget vidt omfang dækker det oprindelige beslutningsforslag, som Socialistisk Folkeparti fremsatte.

Det betyder, at forslaget i sin helhed bliver det, beslutningsforslaget var, bortset fra at hvert land i forbindelse med rådsvedtagelser ikke skal komme med en skriftlig begrundelse og en offentligt tilgængelig begrundelse for sin stillingtagen. Det betyder også, at skriftvekslin-

gen i sager vedrørende Danmarks klager ved EF-Domstolen ikke skal offentliggøres, men oversendes til Folketingets Markedsudvalg, hvis det ønsker det.

Dette skulle således være resultatet af et udvalgsarbejde og et samarbejde mellem fire partier her i Tinget. Jeg skal senere, når vi drøfter forslagets endelige udseende, vende tilbage til de mere principielle betragtninger.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen har naturligvis gjort sig bekendt med Markedsudvalgets betænkning og de ændringsforslag, som lige er blevet præsenteret.

Hertil må jeg sige, som det også blev anført under førstebehandlingen, at der i beslutningsforslaget er en række elementer, som enhver regering uanset partifarve må finde svækker fremførelsen af danske synspunkter under forhandlinger i EF. Om det ændringsforslag, som debatten her drejer sig om, er der på en række punkter taget højde for det synspunkt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

De forhandlinger, der foregår først og fremmest i den ene side af salen, er generende for drøftelserne.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Selv efter at ændringsforslagene har forsogt at tage højde for de problemer, der blev nævnt under førstebehandlingen, er der ting tilbage, som svækker en effektiv varetagelse af danske interesser, og her må jeg især pege på punkterne 1 og 4.

Se, hvis man beslutter at gennemføre punkt 1, er det jo en ophævelse af den helt generelle bestemmelse om, at den beslutningsproces, som foregår ministerierne imellem, er undtaget fra reglerne om aktindsigt, og det kan regeringen ikke anbefale. Det er jo det samme som at lægge kortene åbent på bordet over for forhandlingsmodparter i EF, som ikke har tilsvarende regler.

Så er der punkt 2 i ændringsforslaget. Ja, det har da positive elementer, og regeringen er absolut positiv over for hele grundideen i dette punkt. Vi mener netop, at der i EF-samarbejdet bør tilstræbes en større åbenhed. Vi finder også, at den demokratiske kontrol bør styrkes. Hele den diskussion, som føres mange steder om det, nogle kalder et demokratisk underskud

[Udenrigsministeren]

i EF-samarbejdet, er en diskussion, der har baggrund i visse kendsgerninger. Derfor har regeringen allerede tilkendegivet, at vi vil foreslå som led i den kommende regeringskonference i EF, at man i et forsøg på at udligne dette såkaldte demokratiske underskud prøver at få vedtaget nogle regler om offentlighed i EF-samarbejdet og ikke mindst offentlighed i EF-institutionernes forvaltning. Her er der tale om et område, hvor vi fra dansk side bør komme med forslag, som kan have en chance for at vinde genklang i en bred kreds af EF-lande. Hvis et sådant forslag gennemføres, vil det da afgjort bidrage til at rydde en hel del misforståelser om karakteren af EF-samarbejdet af vejen, og det vil da også kunne bidrage til at skabe større forståelse for, hvordan EF fungerer.

Så er der det nye ændringsforslags punkt 3 om bedre information af vedtagelserne i Ministerrådet. Om det må jeg sige, at det vil ikke volde regeringen problemer, tværtimod er vi da altid modtagelige over for gode råd om, hvordan man kan fremme oplysningsniveauet.

Men så er der punkt 4 om, at vi skal udlevere skriftvekslinger i sager ved Domstolen. Jeg har allerede i Markedsudvalget gjort rede for, hvorfor vi er betænkelige derved. Jeg kan godt gentage her nogle hovedpunkter, for vi ved jo alle sammen, at man, når man fører en sag, har stærke argumenter, og man har svage argumenter. Sådant vil det være i enhver sag. Her drejer det sig om, at vi gerne skulle vinde nogle sager. Derfor forekommer det ærlig talt ikke særlig hensigtsmæssigt, hvis vi på forhånd skal få vores svage argumenter hudflettet i en politisk diskussion i Markedsudvalget eller i Folketinget. Det stiller os på forhånd vanskeligt, når vi skal føre sagerne. Jeg er sikker på, at enhver regering ville have fremført det synspunkt, uanset hvordan den regering havde set ud.

Jeg må sammenfattende sige, at regeringen ikke kan anbefale en vedtagelse af disse ændringsforslag og stadig væk heller ikke af det oprindelige forslag. Men jeg kan give tilsagn om, at regeringen vil tage initiativ til, at der bliver lavet danske forslag om offentlighed i EF-samarbejdet og offentlighed i EF-institutionernes forvaltning, som på et tidligt tidspunkt kan komme til at indgå i overvejelserne i de forskellige medlemslande forud for den kommende regeringskonference.

Derfor må jeg meget beklage, hvis et flertal i Folketinget i den situation, hvor vi står over for forhandlinger om EF-samarbejdets indretning i de kommende år, pålægger regeringen at gennemføre ændringer allerede nu og ensidigt, ændringer, som reelt vil svække danske interesser. Jeg beklager det så meget mere, fordi vi har en situation, hvor der netop er mulighed for at få større opbakning bag vore synspunkter hos de øvrige EF-lande. Så jeg beklager meget, at den situation er opstået. Jeg har lidt svært ved at forstå den.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når udenrigsministeren siger, at enhver regering må modsætte sig det her, skulle han have tilføjet: Enhver regering, der som den nuværende danske er belempret med en stats- og en udenrigsminister, som fører det ud fra »vi alene vide« og absolut kun er interesseret i, at deres godbidder skal udforme kronikker, mens derimod oplysninger til Folketingets øvrige partier vil man ikke give.

Derigennem vil man hindre, at der kan komme en folkelig debat om EF-områder. Det er holdninger som den, som den nuværende regering har, der er skyld i al den betændte diskussion, som er kommet om EF, fordi man i den grad vil lave hemmeligholdelser til alle sider.

Når ministeren siger ad forslaget under punkt 4: Ja, men det er så forfærdeligt, hvis modparten blev klar over, hvad vi havde af svage punkter, for det gælder jo om, at vi skal vinde sagerne, må ministeren gøre sig klart, at i en domstolssag gælder det om, at der kommer en rigtig afgørelse. Derfor gælder det om, at der er flest mulige, der er vidende om det. Det er ikke noget roulettespil at føre sager ved Domstolen. Det gælder om, at alle argumenter både for og imod, stærke og svage, bliver belyst af så mange som muligt. Ligesom vi har offentlighed i retsplejen i Danmark, skal vi selvfølgelig også have offentlighed i EF-retsplejen.

Den måde, som udenrigsministeren har ført hele sin EF-politik på, har netop været præget af denne foragt for folkestyret og demokratiet, forsøg på, at det bare er ham, der gehejme skal gennemføre tingene. Derfor skal vi være lykkelige over, vi nu får dette forslag gennemført.

Det er sørgeligt, at disse EF-retssager under punkt 4 ikke kan komme så langt, at det kan

[Glistrup]

komme ud til offentligheden i bred almindelighed, men at det kun skal tilsendes Folketinget under såkaldt fortrolighedsklausul. Men ministeren vil nok, når han sender noget til Markedsudvalget, som sædvanlig også sende det til Ritzaus Bureau, for han er så interesseret i, at det er ham, der står som den, der offentliggør det.

Ole Espersen (S):

Det er altid ubehageligt, når en udenrigsminister påstår, at et parti søger at svække en effektiv varetagelse af danske interesser. Det var faktisk det, udenrigsministeren påstod at vi ville gøre, når vi nu vedtager de forslag, der ligger på bordet i dag. Jeg synes, det er en urimelig påstand og en klart udokumenteret påstand.

Hvis man tager punkt 1, drejer det sig om at føre offentlighedsloven tilbage til den skikkelse, loven havde for 2-3 år siden. Der skete ikke nogen ændringer dengang, men en klargøring af teksten, som der står i bemærkningerne til det foreliggende forslag. Der sker ikke nogen ændringer i retstilstanden, og vi bevarer stadig væk vores mulighed for at undtage dokumenter fra offentlighed, hvis der er grunde til, at man skal gøre det. Der sker ingen svækkelse overhovedet.

Punkt 2 kan under ingen omstændigheder være en svækkelse, for dér går forslaget på, at regeringen i EF skal foreslå, at der indføres almindelige offentlighedsprincipper, som vi har det i en række lande. Det er – i direkte modstrid med, hvad udenrigsministeren sagde – et ønske om gensidighed at indføre ensartede regler i landene. Der er ikke tale om på nogen måde at svække vores forhold til udlandet.

Punkt 3 vedrører spørgsmålet om bedre informationer her i landet til offentligheden og til Markedsudvalget om virkningerne af det, der vedtages. Det kan vel ikke svække vores forhandlingsposition, at vi skal gøre ordentligt rede over for offentligheden for virkningerne af det, der vedtages.

Punkt 4 er det berømmelige om skriftvekslingen i sager, der er anlagt ved EF-Domstolen. Om det har udenrigsministerens argumenter i Markedsudvalget båret præg af det, jeg vil kalde forsøg på vildledning. Det blev kun til forsøgene. Det er blevet sagt, at den nuværende regering på det område blot følger den praksis, tidligere regeringer har haft. Vi har ikke i nogen

socialdemokratisk regering været udsat for en strid mellem regeringen og Markedsudvalget om offentliggørelse af skrifter. Aldrig har vi haft nogen strid om offentliggørelse af skrifter i processer, og vi har heller ikke ønsket nogen offentliggørelse.

Det, vi ønskede, er, at Markedsudvalget i fortrolige former får lejlighed til efter anmodning at se skrifterne. Heroverfor argumenterede udenrigsministeren med, at generaldirektøren for EF's juridiske tjeneste havde udtrykt betænkeligheder i anledning af det, der skete i Storebæltssagen. Men der skete jo det, at statsministeren pålagde udenrigsministeren at sende svarkriftet til Markedsudvalget, uden at det var stempet fortroligt – i øvrigt i modstrid med, hvad ministeren fortalte os på det seneste markedsudvalgmøde. Det kan jeg da godt forstå at generaldirektøren kan være utryg ved.

Derfor er sandheden den, at det, at vi nu ønsker at se skrifterne i fortrolig form, under ingen omstændigheder er i strid med nogen EF-regler, således som ministeren tidligere har hævdet det. Men her må jeg så til gengæld selvfølgelig også sige, at ministeren på det seneste møde i Markedsudvalget fastslog, at det var regeringens politik. Det var ikke sådan, at regeringen mente, at der var juridiske problemer med, at Markedsudvalget i fortrolige former får disse skrifter.

Det er ikke ligegyldige sager, det drejer sig om. I Storebæltssagen – synes jeg nok man må kunne forstå – har Markedsudvalget ønske om at se regeringens holdning og baggrunden for regeringens handlinger. Det vil ikke kunne svække vores stilling i forhold til andre lande. Skulle det vise sig, at det, vi nu foreslår, vil gøre dette, at Markedsudvalget ikke forstår at behandle det, der skal behandles fortroligt, fortroligt, er det klart, at vi så må tage sagen op igen, men der er ikke nogen eksempler på, at Markedsudvalget ved at offentliggøre ting, der skulle være fortrolige retssager, på nogen måde har svækket Danmarks retsstilling over for andre lande.

Derfor må jeg fastholde, at ministerens argumentation – hvis udgangspunkt var, at vi svækker vores egen position – er forkert. Derfor er jeg glad for det samarbejde, der har været med en række partier for at få indført denne større offentlighed, som vi mener er nødvendig, og for at få indført vores kontrol også med processkrifter.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne straks rette en misforståelse, som må have sneget sig ind hos hr. Ole Espersen: Om punkt 2 og punkt 3 i ændringsforslagene har jeg netop udtrykkelig sagt, at regeringen kan gå ind for dem. Jeg har oven i købet fortalt, hvorfor vi synes, der var gode ideer i det.

Men så kommer punkt 4. Det er rigtigt, at det, der er tale om her, er, som det antydes af hr. Ole Espersen, at vi ikke stoler på, at kravet til fortrolighed omkring det, der foregår i Markedsudvalget, vil blive respekteret. Hr. Ole Espersen har for få minutter siden fra Folketingets talerstol bekræftet, at en sådan tillid kan regeringen heller ikke have, for hr. Ole Espersen har stået her og givet et i øvrigt illoyalt referat af, hvad jeg skulle have sagt i Markedsudvalget, hvad jeg jo er afskåret fra at begynde at diskutere. Derfor vil jeg gerne bekræfte, at når jeg vender mig imod punkt 4, så er det bl.a., fordi jeg har mistillid til, at en hr. Ole Espersen vil optræde loyalt over for de sager, der skal diskuteres.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Når vi har fortrolighed i Markedsudvalget og også i en række andre udvalg, er det først og fremmest af hensyn til udenforstående parter i forhandlinger, især når det er Markedsudvalget. Vi har ikke fortrolighed, for at ministeren skal blive fri for at blive konfronteret med åbenbart forkerte oplysninger, ministeren har givet i udvalget. Der hersker intet krav om fortrolighed om den slags.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Vi har en sag at kigge tilbage på om dette spørgsmål. Jeg kan huske, at jeg i Markedsudvalget omkring processkrivelserne om Storebæltssagen, der var for EF-Domstolen, bad om, om vi under fortrolighed kunne få lov at se disse papirer.

Jeg vil gerne gøre udenrigsministeren opmærksom på, at det fik vi ikke, derimod lækkede regeringen dem.

Leif Hermann (SF):

Jeg skylder udenrigsministeren en kvittering for de bemærkninger, ministeren kom med med

hensyn til punkterne 2 og 3. Jeg synes, det er overordentlig tilfredsstillende, at den debat, der har været om dette forslag, nu fører til, at Danmark ved den kommende regeringskonference vil stille forslag – og jeg må forstå det sådan, at det er ændringer i Romtraktaten, Danmark vil stille forslag om – der sikrer en langt mere vidtgående offentlighed om EF-anliggender end det, vi hidtil har været vant til. Det er jeg meget glad for, og det er under alle omstændigheder et udmærket resultat at nå til.

Når udenrigsministeren hævder, at vi fra Socialistisk Folkeparti og fra de øvrige partiers side, som har været med til at få forslaget til at se ud, som det gør nu, svækker en effektiv interessevaretagelse, og nævner punkterne 1 og 4, vil jeg om punkt 1 blot henvise til den debat, vi havde under førstebehandlingen, og til de bemærkninger, som ledsager beslutningsforslaget. Der er på intet tidspunkt under udvalgsbehandlingen sket nogen imødegåelse af den beskrivelse af, hvordan den særlige EF-bestemmelse i offentlighedsloven blev til. Dette er ikke bestridt, og det er ikke sandsynliggjort, at en fjernelse af den vil medføre noget som helst andet, end at regeringen nu konkret skal tage stilling til, hvorvidt man kan undtage visse dokumenter fra aktindsigt.

Med hensyn til punkt 4 skal jeg dels henvise til, hvad hr. Ole Espersen har sagt, dels også sige, at det er jo lidt ejendommeligt, at udenrigsministeren – vel i erkendelse af, at der ikke er nogen juridiske argumenter at levere – kaster sig over en eller anden form for mistænkeliggørelse af Markedsudvalgets opfattelse af, hvad der skal holdes fortroligt eller ikke fortroligt.

Jeg synes ikke, ministeren har belæg for at mene det. Jeg synes ikke, ministeren på nogen måde har sandsynliggjort, at Markedsudvalgets hidtidige praksis i behandlingen af fortroligstemplede dokumenter begrundes af antydninger af den karakter, ministeren er kommet med.

Sonja Albrink (CD):

Da vor ordfører, hr. Duetoft, på grund af et EF-møde ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne oplyse, at vi kan støtte det stillede ændringsforslag. Vi mener, at ændringsforslaget fastholder formålet med det oprindelige forslag, men det gør det på en moderat og god måde.

[Sonja Albrink]

CD finder det vigtigt, at der er offentlighed omkring arbejdet i EF. Vi mener, at det er logisk at fastsætte samme offentlighed i EF-sager som i sager internt i Danmark. Dels vil det gøre det lettere for danskerne at følge med i det, der sker i EF, dels kan offentlighed fjerne mange af de myter, som ofte præger EF-debatter – myter, der er skadelige for den europæiske diskussion her i landet.

Med hensyn til ændringsforslagets afsnit om fortrolig adgang til skriftsvekslinger i forbindelse med sager anlagt ved EF-Domstolen mod Danmark finder vi, dette er rigtigt af hensyn til Markedsudvalgets mulighed for at følge med. CD lægger imidlertid vægt på, at der ikke skulle være juridiske problemer ved denne fortrolige overgivelse af skrifter til Markedsudvalget, men at regeringen har fastslået, at dens modstand bygger på politiske vurderinger, vurderinger, som CD ikke deler.

Jeg skal allerede nu oplyse, at såfremt det stillede ændringsforslag skulle falde og B 3 derefter har den oprindelige formulering, vil CD stemme imod forslaget. Hvis ændringsforslaget vedtages, vil CD stemme for forslagens endelige vedtagelse.

Kofod-Svendsen (KRF):

Når det gælder vores EF-politik, har Kristeligt Folkeparti med tilfredshed konstateret, at vi har opnået bred enighed. Det havde vi under debatten i april måned i år og under debatten i september sidste år. Vi mener, at det er af stor betydning for, at Danmark virkelig har den maksimale indflydelse under den videre udformning af EF, at vi ikke har hårfine afstemninger om vor EF-politik. Jeg mener, at det er uheldigt for Danmark.

Derfor beklager vi meget, at regeringen og oppositionen ikke har fundet hinanden i denne sag. Når man læser de forskellige dokumenter og der yderligere kommer ændringsforslag stillet uden for betænkningen, og når man hører, at så er der nogle med og så er der andre med, synes jeg, at det vidner om, at det i hvert fald er lidt vanskeligt at gennemskue, hvad oppositionen helt præcis er landet på.

Omvendt må jeg også konstatere, at jeg heller ikke synes, at regeringen har vist den nødvendige smidighed og vilje til at finde et kompromis. Jeg står ikke her for at placere skyld og uskyld. Jeg beklager, at vi er kommet i denne

situation, og synes, når man læser de forskellige indlæg, at det burde have været muligt at finde sammen. Derfor synes jeg, at vi skal gøre et yderligere forsøg på at kunne ende i noget, som hele Folketinget kan stå bagved. Derfor vil jeg anmode om, at vi kan få fornyet udvalgsbehandling, ikke mindst når vi nu har fået stillet ændringsforslag uden for betænkningen. Det tyder da på, at der stadig er bevægelighed. Skulle det så ikke være muligt, at regering og opposition kunne bevæge sig, så den enighed, vi ellers har i EF-politikken, også kan etableres på dette punkt?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu af hr. Kofod-Svendsen stillet forslag om – forstår jeg – at sagens behandling standses, og at forslaget henvises til fornyet behandling i udvalget. Er der nogle, der ønsker at udtale sig om den problematik? (Ophold). Hr. Glistrup.

Glistrup (FP):

Jeg vil henlede opmærksomheden på, at det, vi står over for at stemme om, er et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at fremsætte et lovforslag. Det er ikke nogen definitiv lovbestemmelse, som vi er ved at skulle have gennemført. Det er noget, der har været tygget så grundigt igennem. Selv om man selvfølgelig normalt skal acceptere partiets ønsker om at få fornyet udvalgsbehandling, vil jeg mene, når vi har et så stort flertal, som der er i dette Ting for at vedtage beslutningsforslaget om at opfordre regeringen til at fremsætte et lovforslag, som vi så skal til at behandle i næste samling, og når dette vitterlig har været endevendt hele vejen igennem, at vi har et tilfælde, hvor det ikke er rimeligt, at Kristeligt Folkeparti i en situation, hvor der med totalt sammenfald af alle Folketingets partier er 104 stemmer ja og 71 nej og så 4 Kristeligt Folkeparti-medlemmer, der vil undlade at stemme, også i den travle periode, vi når ind i, skal, om man så må sige, afspore denne sag, fordi de bare vil have det udsat yderligere. Jeg mener, at man skal stemme imod Kristeligt Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er af to grunde lidt overrasket over forslaget fra Kristeligt Folkeparti.

[Ole Espersen]

Den ene er den, som hr. Glistrup allerede har nævnt: at alt det, der er foreslået, faktisk er noget, der skal til fornyet udvalgsbehandling enten her i Folketinget eller i EF-regi eller på anden måde. Derfor er det svært at se, hvad man opnår.

Den anden grund – det er så et spørgsmål, jeg også vil stille til Kristeligt Folkeparti – er, at vi har gjort os ganske store anstrengelser i Markedsudvalget. Lad mig nævne to eksempler, der viser, hvordan vi har prøvet at finde frem til enighed.

Vi har for det første spurgt i anledning af den åbning, som ministeren kom med under førstebehandlingen, hvor han sagde, at han ikke var sikker på, at der var så megen offentlighed omkring EF's arbejde i dag, som der kunne være. Ministeren sagde: Der er faktisk områder, hvor der kan være større offentlighed. Så sagde vi: Jamen det er jo et oplæg til samarbejde. Så spørger Retsudvalget udenrigsministeren om følgende: På hvilke områder finder ministeren at der kan være tale om større åbenhed? På hvilke områder finder ministeren det? Hvad er ministerens svar så?

Svaret lyder:

»Regeringen har gentagne gange givet udtryk for, at den gerne ser en større offentlig debat omkring samarbejdet i EF. Regeringen byder en debat om alle aspekter af samarbejdet velkommen.«

Det var det svar, udvalget fik på de spørgsmål, jeg lige har citeret.

Vi har spurgt ministeren, om der er juridiske problemer i forbindelse med at overlevere processkrifter til Markedsudvalget. Ministeren har nægtet at svare på, om der er juridiske problemer her.

Derfor spørger jeg hr. Kofod-Svendsen, om vi ikke har gjort et forsøg, og om hr. Kofod-Svendsen er enig i, at vi ikke har mødt en rimelig samarbejdsvilje.

Det er baggrunden for, at jeg ikke rigtig forstår hr. Kofod-Svendsens ønske.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil godt lige henstille, at man nøjes med at diskutere selve problemet udsættelse eller ej.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg synes, hr. Kofod-Svendsen skylder Fol-

ketinget en noget mere præcis begrundelse for sit ønske om, at beslutningsforslaget skal tilbage til Markedsudvalget.

Det er jo således, at der er stillet et ændringsforslag uden for betænkningen, og det kunne måske netop begrunde, at man sagde, at her må der være mulighed for en grundigere overvejelse fra Kristeligt Folkepartis og andre partiers side vedrørende dette ændringsforslag.

Jeg skal imidlertid gøre hr. Kofod-Svendsen opmærksom på, at netop dette ændringsforslag, som er stillet uden for betænkningen, i sin helhed blev tiltrådt af udenrigsministeren. Udenrigsministeren fremhævede faktisk, at hvis det havde drejet sig om en endelig udgave, der bestod af punkterne 2 og 3 i beslutningsforslaget, sådan som det kommer til at se ud, ville regeringen kunne acceptere det.

Det, der åbenbart er tale om, er altså punkterne 1 og 4. Og jeg vil gerne bede hr. Kofod-Svendsen om at komme herop og forklare, hvor hr. Kofod-Svendsen mener at der ligger muligheder i at få dette tilbage til Markedsudvalget for så vidt angår punkterne 1 og 4.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

I dag har vi den 4. maj. I går fik vi stillet ændringsforslag uden for betænkningen. Det viser da, at der har været bevægelighed, for ellers var man vel ikke kommet med et ændringsforslag, som er en præcisering.

Derfor siger jeg: Når flertallet her har vist sig fleksibelt, lad os så prøve, om ikke også regeringen kan være fleksibel. Det er muligt, at det ikke vil lykkes. Jeg vil meget beklage, hvis det ikke vil lykkes. Men jeg synes, vi skal gøre et sidste forsøg, for at Folketinget kan enes i denne sag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Glistrup har ordet for en sidste kort bemærkning. Det må være muligt at afslutte denne debat om standsning af sagens behandling nu.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Kofod-Svendsen skal jeg oplyse om følgende:

[Gillstrup]

For det første, at der er tale om noget, som har været gennemdrøftet i masser af år.

For det andet, at beslutningsforslaget er fremsat den 10. oktober 1989. Vi har haft hele folketingssamlingen til at drøfte det i.

For det tredje, at det ændringsforslag, som blev stillet i går, ikke var noget nyt. Det var en gentagelse af det, der stod i forslaget fra 10. oktober 1989, og noget, som regeringen og alle andre har haft lejlighed til at overveje lige fra den 10. oktober 1989, og som regeringen i øvrigt kan tiltræde.

Med andre ord: Hr. Kofod-Svendsens argumenter for fornyet udvalgsbehandling på den baggrund, han har givet, holder simpelt hen ikke.

Jeg skal selvfølgelig gerne tilgive hr. Kofod-Svendsen, der i denne tid har travlt med et væld af andre sager, at han måske ikke har fået læst alle detaljer i det her, hvilket er særdeles forståeligt og undskyldeligt, men argumentationen er altså aldeles uden nogen som helst fundering.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er lidt uklart for formanden, om der ønskes afstemning om standsning af forslaget. Hvis ingen gør indsigelse imod, at behandlingen standses og forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Da der gøres indsigelse, stemmes der om det af hr. Kofod-Svendsen stillede forslag.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, af Kofod-Svendsen (KRF)

vedtoges med 63 stemmer (KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 47 (S og FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Rateforsikring

som risikoforsikring, fordeling af pensionsafgift mellem Færøerne og Danmark, bonus m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 18/1 90. Første behandling 1/2 90. Betænkning 25/4 90).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Rahbæk Møller (SF):**

Selv om SF generelt er betænkelig ved fradragsretten for pensionsordninger, der ikke følger kollektive overenskomster eller lovgivning, indstiller vi efter nogen tøven forslaget til vedtagelse.

Der er tale om forståelige og logiske ændringer, og når det drejer sig om deleordningen mellem Færøerne og Danmark, er det fornuftigt nok. Vi beklager fortsat, at problemet med Grønland endnu ikke er løst.

SF støtter derfor de af skatteministeren stillede ændringsforslag, mens vi stemmer imod de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Bente Juncker (CD):

Der står i betænkningen, at Centrum-Demokraterne vil redegøre for deres stilling til lovforslaget ved anden behandling. Jeg skal blot sige, at Centrum-Demokraterne kan stemme for skatteministerens ændringsforslag, og at vi selvfølgelig stemmer for lovforslaget som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 11 stemte for, 99 imod.